

# РЕШЕНИЕ

№ 182

гр. София, 09.01.2014 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 13.12.2013 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова**

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков**  
**Красимира Желева**

при участието на секретаря Наталия Г Дринова и при участието на прокурора Ютеров, като разгледа дело номер **8755** по описа за **2013** година докладвано от съдия Красимира Желева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Образувано е по касационна жалба, от ЗД [фирма], против решение от 16.07.2013г. по НАХД № 3319/2013 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 5-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление (НП) № Р-10-10/16.01.2013 г., издадено от зам.председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което на касатора на основание чл. 319, ал. 1 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 74, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 3, във вр. чл. 73, ал. 1, т. 2 КЗ.

Касаторът твърди, че решението е постановено в нарушение на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Сочи, че емисия № XS [ЕГН] не следва да бъде изключена от покритието на техническите резерви, тъй като издадената банкова гаранция, и съответно залогът обезпечават само плащания към Националното бюро на българските автомобилни застрахователи (Н.). В случая не се касае за залог в търговския смисъл на думата, тъй като вземането на Н. би станало изискуемо при определени, строго специфични условия. По своята същност и техническите резерви и банковата гаранция към Н. обслужват една и съща законова цел - осигуряване на стабилно финансово състояние на застрахователя и гарантиране на плащанията към застрахованите лица.

Иска се отмяна на решението и вместо него да се постанови друго, с което да се отмени НП или алтернативно – отмяна на решението и връщане на делото за ново разглеждане.

В съдебното заседание редовно призован касаторът не изпраща представител. Представена е молба от 13.12.2013. г., в която поддържа жалбата.

Ответникът Комисията за финансов надзор, представлява се от юрк. Н., който оспорва касационната жалба

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София – град, 11 – ти касационен състав, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди както наведените касационни основания, така и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна: ЗД [фирма] е член на Националното бюро на българските автомобилни застрахователи, поради което за него съществува задължение да поддържа банкова гаранция, в съответствие с устава на същото. За изпълнение на това задължение в полза на Н. е издадена банкова гаранция реф. № L./07/VP от 27.03.2007 г. и валидност до 31.03.2017 г., издадена от [фирма] на стойност 600 хил. евро. От КФН е изпратено писмо изх. № РГ-10-04-75/13.02.2012 г. до управляващото дружество [фирма], изискващо предоставянето на справка за наличността по сметките на ЗД [фирма] към 31.12.2011 г. и удостоверение за липса на тежести върху притежаваните от застрахователното дружество ценни книжа. Получен е отговор с писмо с вх. № РГ-10-04-75/21.02.2012 г., към който е приложена справка за наличността по сметките на дружеството към 31.12.2011 г., като е удостоверено, че държавни ценни книжа от емисия XS [ЕГН], с номинал 700 хил. евро са блокирани във връзка с банкова гаранция, издадена от [фирма] в полза на Н., като [фирма] потвърждава, че ценните книжа са вписани в Централния регистър на особените залози.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН с номер Р-06-640 от 25.07.2012 г., а въз основа на него и НП № Р-10-10 от 16.01.2013 г., издадено от заместник - председателя на Комисията за финансов надзор, ръководещ управление „Застрахователен надзор“, с което, на основание чл. 319, ал. 1 е наложена имуществена санкция в размер на 1 000 лв., за нарушение на чл. 74, ал. 4 във връзка с ал. 1, т. 3, във вр. чл. 73, ал. 1, т. 2 КЗ.

При така установеното въззивния съд е приел на базата на кредитираните свидетелски показания и на събраните писмени доказателства, че АНО правилно и законосъобразно е санкционирал ЗД [фирма].

Касационната жалба, подадена от ЗД [фирма] е допустима, предвид обстоятелството, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14 – дневен срок от съобщаването му на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество касационната жалба се явява неоснователна.

За да постанови атакуваното съдебно решение СРС правилно е установил фактическата обстановка, което потвърждава фактите и констатациите на административния орган в проведеното административно наказателно производство. Правилни са изводите на СРС, с които е приел, че АУАН е издаден от компетентен орган-зам.председателя на КФН, както и че в хода на административно-наказателното производство не са допуснати съществени процесуални нарушения. Спазени са

преклузивните срокове по чл. 34 от ЗАНН. Нарушението е извършено към 31.03.2012 г., а е установено на 02.05.2012г., тъй като справките касаещи техническите резерви са входираны в КФН именно на тази дата, т.е. спазен е предвидения тримесечен срок от откриване на нарушителя и двугодишният срок от извършване на нарушението.

Съдът е приел, че съгласно чл. 73, ал. 1, т. 2 КЗ за покритие на техническите резерви могат да се използват ценни книжа, издадени или гарантирани от Република Б. или от друга държава членка, както и квалифицирани дългови ценни книжа, издадени или гарантирани от трети държави, техните централни банки или международни организации, в които членува Република Б. или друга държава членка. Съгласно чл. 74, ал. 1 КЗ застрахователят инвестира brutния размер на образувания технически резерви в активи по чл. 73 при спазване на посочените ограничения, като не са предвидени ограничения при инвестиране в активи по чл. 73, ал. 1, т. 2 КЗ. На основание чл. 74, ал. 4 КЗ активите по ал. 1 не могат да се залагат, да се ипотекират и да се обременяват с други тежести. СРС е приел, че в случая безспорно е установено, че част от инвестираният размер на техническите резерви на дружеството, представляващ държавни ценни книжа, е бил заложен в полза на Н.. Предвид обстоятелството, че след като е налице изрична забрана за учредяване на какъвто и да е вид тежест върху тези ценни книжа, които представляват технически резерви, то в случая е осъществено нарушение на разпоредбата, като към момента, в който е направена справка - края на първото тримесечие на 2012 г. същото е било налице.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК и въз основа на фактите, установени от въззивният съд, съгласно чл. 220 от АПК, 11 - ти касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и постановено при правилно прилагане на закона.

Съгласно разпоредбите на КЗ застрахователните дружества формират резерви, за да гарантират всички плащания, които евентуално биха възникнали при настъпване на застрахователните събития, обект на сключените застрахователни договори. Това означава, че резервите представляват гаранция за изпълнение на задълженията на застрахователя. В процесния случай не е спорно по делото, че санкционираното лице е застраховател по смисъла на чл. 8, ал. 1, т. 1 КЗ и в този смисъл адресат на задължението по чл. 74, ал. 1 и ал. 4 КЗ. Нормата на чл. 74, ал. 4 КЗ предвижда забрана активите по ал. 1 на същата разпоредба т.е. активите по чл. 73 КЗ, които формират brutния размер на техническите резерви на застрахователите, да се залагат, ипотекират или обременяват с други тежести. От справка № ТВ2 „Инвестиции към края на първо тримесечие на 2012г.” към получено в КФН писмо с вх.№ РГ-10-04-42/02.05.2012 г., е видно, че ЗД [фирма] притежава инвестиции в съкровищни облигации на обща стойност 3570 хил. лв., в която сума фигурират и държавни ценни книжа от емисия XS [ЕГН]. За така включения актив обаче важи забраната посочена в чл. 74, ал. 4 КЗ, а именно за обременяване със залог, ипотека или с други тежести. Санкцията за посоченото нарушение е въведена с разпоредбата на чл. 319 КЗ. За да е налице нарушение на забраната по чл. 74, ал. 4 КЗ е достатъчно да се установи, че определен актив по чл. 74, ал. 1 във връзка чл. 73 от същия кодекс е включен в brutния размер на техническите резерви и че е обременен с тежести. В случая застрахователят правилно е санкциониран за нарушение на забраната по чл. 74, ал. 4 КЗ да обременява с тежести активите си, които са част от техническите му резерви.

Съдът приема мотивите на РС в частта относно приложението на чл. 28 ЗАНН в

конкретната хипотеза, както и относно законосъобразното и справедливо определяне на вида и размера на наложеното минимално наказание.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал.2 АПК , вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН Административен съд София - град, в настоящия касационен състав

### РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА постановеното по НАХД № 3319 от 2013 г., решение от 16.07.2013 г. на Софийски районен съд, НК, 5-ти състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.